

til Udvikling, vilde han ikke have udtalt sig saaledes. Det er ikke saaledes, som her blev sagt forleden, at man ved dem kan gøre ufrugtbare Egne til frugtbare, men man kan gøre uproduktive til produktive inden for de Grænser, det overhovedet er muligt. Det er en Bevægelse saa omfattende og saa dygtig, at den absolut bør støttes. Er der noget, der bør støttes og vedblivende bør støttes, er det ganske vist Hedeelskabet. Den eneste Maade, hvorpaa denne Støtte kan høres op, er derved, at Staten selv paatager sig det Hverv, Hedeelskabet hidtil har udført. Det har der mange Gange været talt om, men man har mange Gange anset det for bedre og heldigere, at Ledelsen blev lagt i Selvførelsens Haand, naar den var saa omstødsfuld og dygtig, som Hedeelskabets er. Jeg er fremdeles af den Mening, at Forholdene ere bedst tjente dermed. Men paa den anden Side protesterer jeg bestemt imod, at der kan være Tale om at skære fra Bevillingen til Hedeelskabet. Det gør saa overordentlig stor Nytte og paastønnes og anerkendes saa overordentlig fra alle Sider, ikke mindst fra Hedebeboernes Side, at det vilde være meget letfindigt, om Rigsdagen vilde begynde at nægte den Slags Veløb. Dernæst sagde det ærede Medlem, at Landbrugskonsulenterne vare tagne fra Landhusholdningselskabet, at dette derimod burde støttes i højere Grad, og at Regeringen kunde holde sig borte derfra; men det ærede Medlem har selv i Fjor stemt for en Finanslovsbevilling, som lød paa, at Indenrigsministeren skulde selv i højere Grad end hidtil tage Ledelsen af Konsulentvirksomheden i sin Haand, og det ærede Medlem maa vide, hvorledes det er gaaet til dermed; og om end det ikke er kommet frem i alle Enkelthederne, staar det dog i Folketingets Betænkning fra i Fjor, Grunden dertil er altsaa heller ikke nogen Hemmelighed, der blev ogsaa peget paa den af det ærede Medlem for 11te Krebs (Th. Nielsen), Grunden er den, at man mere og mere kræver af en Forening, at den, for at den skal faa Ledelsen af en Sag, skal bidrage dertil, i det mindste til sin Administration. Jeg har al Grund til at paastønne Landhusholdningselskabets Virksomhed paa dette Omraade, det har skabt denne Virksomhed og ledet den i mange Aar, og leder den endnu med Vifstand af Staten;

men i Fjor eller tidligere var det Kommunen til at staa saaledes, at Staten maatte foruden at betale Konsulenterne ogsaa betale Administrationen, og det ærede Medlem maa vide, at efter de Regler, som nu mere og mere gøre sig gældende, gaar man ud fra, at skulle vi betale Foranstaltningen og tillige Administrationen, skal Ministeren have det særlige Ansvar ogsaa for Ledelsen, lede den selv, eller i hvert Fald have Ledelsen direkte under sig, og der kan være god Mening i det Standpunkt. Jeg havde ikke noget imod, at Ordningen blev i det ældre Spor, men jeg tror, det har bidraget noget til Forandringen, at Landhusholdningselskabet har sagt: Vi skulle gerne administrere, naar Regeringen betaler Virksomheden og Administrationen. Det var det Synspunkt, der kom frem i Fjor inden for Folketingets Finansudvalg; man gav da Ministeren en Bevilling, men sagde samtidig, at naar vi skulle betale baade Foranstaltningen og Administrationen, skal Ministeren selv administrere. Der er derfor virkelig ikke noget at anke over i det Forhold, og er det blevet misforstaaet af Landbruget og maaske af Landhusholdningselskabet, er det ikke min Skyld. Jeg har udtalt mig klart nok om det Forslag, jeg har gjort det i Folketinget og gør det igen her, men i og for sig vilde jeg gerne have bevaret det ældre Forhold. Som sagt, saaledes er Bevillingen givet mig, og jeg maa ogsaa hævde, at den nuværende Ordning er i og for sig korrekt. Der er ikke noget at sige imod den, den findes i mange andre Forhold. — Landbohøjskolespørgsmaalet skal jeg lade ligge. — Derimod skal jeg sige et Par Ord om Stutterkravet, som det ærede Medlem opstillede. Det ærede Medlem har i 1887 stillet Stutterkravet i Landstinget aldeles loyalt i Anledning af den Lov, der den Gang blev vedtaget, nemlig Husdyrloven, ved hvilken man støtter Heste- og Kvægavlen. Der kan være forskellige Meninger om den Maade, paa hvilken Hesteavlen kan støttes, og jeg kan meget godt se, at den mest aktive Maade kan, hvis man ellers er heldig, være gennem Stutterier, Stamstutterier eller Statsstutterier, men Rigsdagen, Lovgivningsmagten, har i en Række af Aar valgt at gaa en anden Vej, idet den har valgt at støtte gennem Præmieystemet, gennem Statsstuer